

BHMMagazino

ZEN
D
A
YA

Η 24ΧΡΟΝΗ
ΣΟΥΠΕΡΣΤΑΡ,
ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ
STYLE ICONS
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ,
ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΗΣ
ΟΣΚΑΡ;

ΜΑΡΙΟ ΝΤΡΑΓΚΙ Ο ΠΡΩΗΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ ΣΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ «ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΙ Ο ΜΠΑΪΝΤΕΝ ΜΕ ΤΗ NASA»
ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ΤΟΥ ΜΥΡΩΝΑ ΠΑΤΙ Ο ΧΙΤΛΕΡ «ΤΡΕΛΑΙΝΟΤΑΝ» ΜΕ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ

Η «Κραυγή» (1893)
του νορβηγού
εξηπρεσιονιστή
Εντβαρντ Μουνκ
έχει αναδειχθεί σε
οικουμενικό σύμβολο
της ανθρώπινης
αγωνίας και του πόνου.

Editorial

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 04 Εβδομάδα
- 06 Γνώμες
- 08 Cover Story: Zendaya
- 10 Γ* Ράιχ και αρχαιολατρία
- 14 Μάριο Ντράγκι
- 16 Διονύσης Σιμόπουλος
- 18 Φόνος στο υποβρύχιο
- 20 Θάλασσες χωρίς πλαστικά
- 22 Φίλιπ Γκάστον
- 24 Ροκ Χάντσον
- 27 McLaren Artura
- 28 Athens Fashion Film Festival
- 30 Πολυτέλεια πάνω στο κύμα
- 34 Celeste

ΚΑΙ Η ZENDAYA ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ, ΑΘΩΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΟΤΑΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕ

Η νεαρή ηθοποιός απολαμβάνει όσα αυτά τα οποία ονειρεύτηκε. Μάλιστα δεν βίωσε τις δύσκολες καταστάσεις κάποιων δικών μας παιδιών.

Οι άνθρωποι-σκιάς που κινούνταν γρήγορα στο σκοτάδι, το θλιβερό, βρόμικο σκηνικό γύρω, οι κλειδωμένες πόρτες, οι ψίθυροι, οι γείτονες οι οποίοι γνώριζαν και δεν μιλούσαν. Μυστικά και ψέματα, η δημοσιοποίηση τραγικών γεγονότων, οι μαρτυρίες, ο εξευτελισμός. Οι τηλεοπτικές κάμερες καταγράφουν χωρίς... ανάσα, οι δημοσιογράφοι τρέχουν με τα καλώδια των μικροφώνων να μπλέκουν στα πόδια τους, τα φωτογραφικά φλας αναβοσβήνουν συνέχεια, κάποιοι προσπαθούν να κρύψουν το πρόσωπό τους. Η υπόθεση Λιγνάδη έφερε στην επιφάνεια πρωτόγνωρες καταστάσεις, αποτρόπαια γεγονότα, τα οποία θα κάνουν πάρα πολύ χρόνο, πιστεύω, να οβήσουν από τη μνήμη μας. Οι καταγγελίες για σεξουαλικές κακοποιήσεις, βιασμούς, οι κατηγορίες, οι μαρτυρίες που έρχονται στο φως της δημοσιότητας μοιάζουν με δυνατά χαστούκια σε όλους αυτούς που γνώριζαν, προτιμούσαν όμως να γυρίζουν το βλέμμα αλλού. Ίσως σε πιο ευχάριστα πράγματα. Τώρα ξαφνικά άρχισαν οι πάντες να μιλούν. Νομίζω ότι πολλοί που τους αρέσει να μιλούν στις κάμερες πρέπει τώρα να σιωπήσουν. Ας αφήσουν τις αρμόδιες Αρχές να κάνουν τη δουλειά τους. Εκείνες ξέρουν. Τα πράγματα άλλωστε έχουν πάρει μια «άγρια» μορφή. Τίποτα πλέον στον κόσμο του θεάματος στην πατρίδα μας δεν θα είναι το ίδιο. Μετά από όλο αυτό, όταν τελειώσει και τα πράγματα ηρεμήσουν, να βγουν τα πραγματικά φωτεινά μυαλά, κυρίως όμως οι καλοί χαρακτήρες στην επιφάνεια. Γιατί σίγουρα κάποιοι από αυτούς που βρίσκονταν στην πρώτη γραμμή μέχρι τώρα στον χώρο του θεάματος δεν ήταν καλοί. Μέσα σε όλο αυτό το θλιβερό, ντυμένο με γκριζα χρώματα σκηνικό, κοιτάζω το φωτεινό, σχεδόν αθώο πρόσωπο της Zendaya στο εξώφυλλο. Η Ζεντάγια-Μαρί Στέρμερ Κόλμαν, γνωστή παγκοσμίως ως Zendaya, απολαμβάνει, μόλις στα 24 της χρόνια, όλα αυτά τα οποία ονειρεύτηκε. Πολλοί είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι η όμορφη σταρ της μουσικής και του κινηματογράφου θα είναι υποψήφια για βραβείο στα εφτινά Oscars. Η «μικρή» Ζεντάγια, το κορίτσι που σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών έγινε πασίγνωστο σε διεθνές επίπεδο μέσα από τον πρωταγωνιστικό ρόλο της Ρόκι Μπλου στη νεανική σειρά του Disney Channel με τίτλο «Shake it Up», ετοιμάζεται για το οσκαρικό της άλμα μέσα από την ταινία «Malcolm & Marie». Συμπρωταγωνιστής της ο Τζον Ντέιβιντ Ουάσιγκτον, γιος του διάσημου Ντενζέλ. Η ταινία γυρίστηκε κάτω από ειδικές συνθήκες και περιορισμούς πέρυσι το καλοκαίρι, εν μέσω κορωνοϊού, και ίσως τους χαρίσει ένα «αναπάντεχο» οσκαρικό εισιτήριο. Η Zendaya ασχολήθηκε από πολύ μικρή με τον χώρο του θεάματος. Σήμερα, στα 24 της, δείχνει ήρεμη και χαλαρή. Μάλλον δεν βίωσε τις δύσκολες καταστάσεις κάποιων δικών μας παιδιών που τα όνειρά τους για καριέρα στο θέατρο, στην τηλεόραση, στο σινεμά έγιναν κομμάτια. Στα πρώτα τους κιόλας βήματα... Και μην ξεχνάμε, την επόμενη Κυριακή το BHMAGAZINO κυκλοφορεί με ΑΡΚΑ.

Μαργαρίτα Σφέτσα
Διευθύντρια BHMAGAZINO
msfetsa@alteregomedia.org

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ ΑΕ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

BHMAGAZINO

Εβδομαδιαίο περιοδικό που κυκλοφορεί κάθε Κυριακή με ΤΟ ΒΗΜΑ www.vimagazino.gr e-mail: vimagazino@tovima.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ CREATIVE ART DIRECTOR Πάννης Κούρτης ART DIRECTOR Τάσος Φαρμάκης
ASSISTANT ART DIRECTOR Εφη Κουτρούμνη ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΥΛΗΣ Κατερίνα Κολιού ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ Μαρίλενα Αστραπέλλου, Ερη Βαρδάκη, Κοσμάς Βίδος, Παναγιώτης Γιαννάς, Πάννης Ζουμπουλάκης, Μάρκος Καρασαρίνης, Αντώνης Καρπετόπουλος, Νηάνα Καρτσάγκουλη, Αλέξανδρος Καψύλης, Βαγγέλης Κιούσης, Τάσος Μαντικός, Νατάσα Μπαστιά, Γιώργος Νάστος, Άρης Ραβανός, Λευτέρης Τρίγκας, Γιώργος Χαύνης GRAPHICS Μάκης Θεοφύλλοπουλος PHOTO EDITOR Ευτυχία Κυδωνάκη

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Πέννη Λάγκα Τηλ. 210-7547.059 plagka@alteregomedia.org ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ Λίλη Ξενάκη
Τηλ. 210-7547.063 ixenaki@alteregomedia.org ΥΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ Χριστίνα Βατού Τηλ. 210-7547.054 chvatou@alteregomedia.org

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΤΙΑΝΑ
ΚΑΡΙΣΑΓΚΟΥΛΗ

Κεντρική ιδέα πάνω στην οποία στηρίχθηκε ολόκληρη η ιδεολογία του Αδόλφου Χίτλερ ήταν η ανωτερότητα, αλλά και η καθαρότητα της λεγόμενης αρίας φυλής. Στο μυαλό του το πρότυπο του ιδανικού ανθρώπου – λευκό δέρμα, ανοιχτόχρωμα χαρακτηριστικά, ρωμαλέο, γυμνασμέ-

νο σώμα υψηλού αναστήματος – είχε την πιο «ζωντανή» αποτύπωσή του στα αρχαιοελληνικά αγάλματα και γλυπτά, ειδικά αυτά που απεικόνιζαν αθλητές ή πολεμιστές την ώρα της μάχης. Ιδιαίτερη αδυναμία είχε σε ένα συγκεκριμένο έργο, στον «Δισκοβόλο του Μύρωνα». Η αναπαράσταση ενός αθλητή την ώρα που είναι έτοιμος να εκτελέσει τη βολή του αποτελεί

την απόλυτη έκφραση αρμονίας, ρώμης και σωματικού κάλλους και υπήρξε για την ιδεολογία του Φύρερ το αρχέτυπο της ομορφιάς. Τόσο που θέλησε να αποκτήσει το γλυπτό προκειμένου να το χαρίσει στον γερμανικό λαό. Το κατάφερε το 1938, με αντίτιμο 5 εκατομμύρια λιρέτες. Το άγαλμα εκτέθηκε στην υπέροχη Γλυπτοθήκη του Μονάχου, όπου παρέμεινε μέχρι τον

επαναπατρισμό του το 1948 – το συγκεκριμένο μαρμάρινο ρωμαϊκό αντίγραφο, καθώς το χάλκινο πρωτότυπο έχει χαθεί, προήλθε από την Ιταλία. Σήμερα εκτίθεται στο Palazzo Massimo alle Terme του Εθνικού Μουσείου της Ρώμης.

Αρχαιολατρία και προπαγάνδα

Δεν ήταν όμως μόνο ο Χίτλερ που οικειοποιήθηκε

την καλλιτεχνική παραγωγή ενός άλλου πολιτισμού με στόχο να προωθήσει την ιδεολογία του. Όπως μας εξηγεί ο Δημήτριος Μποσνάκης, αναπληρωτής καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης: «Για την ιστορία του πράγματος, αξίζει να θυμηθούμε ότι στην Ουγγαρία (τι ενδιαφέρουσα σύμπτωση!) από το 1919 μέχρι το 1944 υπήρξε ένα ομοϊδεατικό, ακόμη και αντισημιτικό καθεστώς, σύμμαχο αργότερα του Αξονα. Ο Γιούλα Γκόμπος Ντε Γιάκφα, ένας

από τους πολλούς ηγέτες του, θεωρείται ότι ήταν ο πρώτος που εισηγήθηκε τον όρο «εθνικοσοσιαλισμός». Έχει πάντως ενδιαφέρον ότι αυτοί οι σύγχρονοι ναζιστές επαναπροσέγγιζαν και αναδείκνυαν την πολιτισμική κληρονομιά των μεσαιωνικών Μαγυάρων και Αβάρων και όχι της κλασικής αρχαιότητας. Συνεπώς, διά της συγκρίσεως, η απάντηση για τη σχέση της ελληνικής τέχνης με τον γερμανικό ναζισμό είναι περισσότερο σύνθετη και χρήζει ιδιαίτερης προσοχής: για το ότι οι Εθνικοσοσιαλι-

Η προσπάθεια της ναζιστικής προπαγάνδας να οικειοποιηθεί την τέχνη της κλασικής αρχαιότητας για τους σκοτεινούς σκοπούς της και ο εξοστρακισμός του μοντερνισμού.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΟ Ι

1. Τμήμα από το δυτικό αέτωμα του ναού της Αφάιας στην Αίγινα που εκτίθεται στην πανέμορφη Γλυπτοθήκη του Μονάχου.
2. Αρχιτέκτονας της Γλυπτοθήκης ήταν ο Λέο φον Κλέντσε.
3. Το εσωτερικό του κτηρίου όπως ήταν το 1900.
4. Ο «Δισκοβόλος του Τάουνλι» στο Βρετανικό Μουσείο είναι ένα από τα ρωμαϊκά αντίγραφα του Δισκοβόλου του Μύρωνα. Η θέση του κεφαλιού είναι λάθος, καθώς αυτό θα έπρεπε να είναι γυρισμένο και να κοιτάζει τον δίσκο.

στές επέλεξαν συνειδητά την ταύτιση με την κλασική αρχαιότητα και ανακύκλωσαν την τέχνη της δεν υπάρχει βεβαίως η παραμικρή αμφιβολία. Το θέμα είναι να κατανοήσουμε με ποια στρατηγική και με ποιους ακριβώς όρους». Σύμφωνα με τον κ. Μποσνάκη, σημαντική ήταν η ταύτιση των ιδιοτήτων και της προέλευσης του γερμανικού λαού με εκείνες των αρχαίων Ελλήνων: «Για την επιτυχή καθιέρωση της νέας "πολιτείας" τους (σκοπίμως επιλέγω τη χρήση του όρου "πολιτεία" σε αναφορά με τον Πλάτωνα, γιατί

οι διανοούμενοι του ναζισμού τον ξεχώριζαν εμφαντικά, αναγνωρίζοντάς τον ως ιδρυτή του κράτους και νομοθέτη της γενιάς τους), χρειαζόνταν να κατασκευάσουν, πρώτον, μια προοπτική ιστορικού βάθους και, δεύτερον, μια μαζική κουλτούρα, με τέχνη "έγκυρη" και "καθαρή", που είχε μόνο πολύ θετικές αξιακές συνδηλώσεις για τον γερμανικό λαό. Είναι γνωστό ότι η αρχαιολατρία της Γερμανίας, για την αυγή του λεγόμενου ευρωπαϊκού πολιτισμού, ανάγεται στον 18ο αιώνα. Η επανεγγραφή της ελληνικής γλυ-

πτικής παράδοσης σηματοδοτούσε απλώς την παρουσίαση της πρώτης μεγάλης περιόδου της βόρειας ινδογερμανικής ιστορίας. Αυτή η αυταρχική επανεργμηνεία και ο σφετερισμός της αρχαίας ελληνικής τέχνης με όρους φυλετικής και εθνικής καθάρσης, με τους αριστοποιημένους αρχαίους Έλληνες, αποσκοπούσε συλλήβδην στην ανάκτηση της ινδοευρωπαϊκής κληρονομιάς. Οι Έλληνες, όπως προέκυπτε από τα γλυπτά τους, είχαν για τους Γερμανούς ξεκάθαρη βόρεια καταγωγή: οι σωματικές τους αναλογίες, το σχήμα κρανίου, τα εκφραστικά γνωρίσματα των προσώπων τους εντοπίζονταν με σχετική ευκολία στους σύγχρονους εκπροσώπους της βόρειας φυλής. Οι ελληνορωμαϊκές φόρμες, όντας θεωρητικά ανθεκτικές και αμόλυντες, προσφέρονταν για επανάχρηση και σε πλήρη εναρμόνιση με την ιδεολογία του ναζισμού, σε αντίθεση με την "εκφυλισμένη" σύγχρονη πρωτοπορία που είχε διαφθαρεί από τον εβραϊσμό. Εν τούτοις, στην ιδιοποίηση των γυμνών, υγιών, και ρωμαλέων αθλητικών σωμάτων, στους άριους αθλητές και αθλήτριες με κλασικό κάλλος, ορισμένοι ερευνητές, και δικαίως, κατά τη γνώμη μου, κρίνουν ότι αντανακλάται περισσότερο μια πολιτισμική αμηχανία, παρά εκλεκτική συγγένεια με τον αρχαίο κόσμο, ακόμη και με το διαβόητο σπαρτιατικό ιδεώδες. Οι κλασικές φόρμες, αν και ευρέως εύκολα αποδεκτές και δημοφιλείς, λειτουργούσαν μάλλον ως παραισθησιογόνο απόκρισης του πολιτικού πυρήνα της ιδεολογίας του ναζισμού, που ήταν η καταστολή κάθε μορφής αμφισβήτησης – κοινωνικής και πολιτισμικής. Πώς λοιπόν συμβιβάζονται με τον ναζισμό, με όσα οι Γερμανοί είχαν διαχθεί και εμπεδώσει κοντά δύο αιώνες πριν, από τον ιεροφάντη του κλασικού κόσμου και μέγα ωραιολάτρη συμπατριώτη τους, τον Γιόχαν Γιοαχίμ Βίνκελμαν (1717-1768), του οποίου το έργο επηρέασε τις αισθητικές αντιλήψεις του ύστερου Διαφωτισμού και του Κλασικισμού στην Ευρώπη; Ο Βίνκελμαν, πρώτος αυτός ανακάλυψε συνεπαρμένος το μνημειώδες, την "ευγενική απλότητα και το ήρεμο μεγαλείο".

ΡΟΚ ΧΑΝΤΣΟΝ

ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΨΕΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΓΙΑΝΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

«Μία από αυτές τις μέρες θα έχω πολλά να πω» γράφτηκε ότι ο Ροκ Χάντσον είχε κάποτε υποσχεθεί σε έναν φίλο του. Η μέρα αυτή δεν ήρθε, και όταν στις 2 Οκτωβρίου 1985 ο αμερικανός ηθοποιός άφησε την τελευταία του πνοή στα 59 του χρόνια από επιπλοκές του Συνδρόμου Επίκτητης Ανοσοποιητικής Ανεπάρκειας (AIDS) στο σπίτι του στο Μπέμπερλι Κρεστ, βορείως του Μπέμπερλι Χιλς, θραύσματα της ιστορίας του, όπως μόνον ο ίδιος θα μπορούσε να τα αφηγηθεί, έσβησαν μαζί του. Ομως ήταν πια ξεκάθαρο. Ο ρόλος που υποδύθηκε καθ' όλη τη διάρκεια του βίου του ήταν πολύ πιο δραματικός και γεμάτος θλίψη από οποιονδήποτε από εκείνους που ως επαγγελματίας είχε αναλάβει να ενσαρκώσει σε πάνω από 70 κινηματογραφικές ταινίες και πολλές τηλεοπτικές παραγωγές.

Για 37 χρόνια ο Ροκ Χάντσον ζούσε διπλή ζωή: δημόσια ήταν ένα ρομαντικό αστέρι του σινεμά, λατρευτό από εκατομμύρια γυναίκες, θαυμαστό από εκατομμύρια άνδρες. Ιδιωτικά ήταν ένας πικραμένος γκέι άνδρας ο οποίος απεχθανόταν τα ψέματα και τις απογοητεύσεις που του είχαν επιβληθεί. Ωστόσο, σε μία από αυτές τις ανατροπές της ζωής, μία που κάθε σεναριογράφος θα είχε απορρίψει ως πολύ απίθανη για να τη σκεφτεί κανείς, ο Ροκ Χάντσον τις τελευταίες εβδομάδες της ζωής του έγινε ίσως ο πιο διάσημος γκέι άνδρας στον κόσμο: ήταν ο πρώτος άνθρωπος του οποίου η μοιραία ασθένεια, έστω καθυστερημένα, έστρεψε πάνω του τόσο πολύ την προσοχή της παγκόσμιας κοινής γνώμης. Κατά τραγική ειρωνεία, ο θάνατος του Χάντσον από AIDS ήταν τελικά και το κομβικό γεγονός που έδωσε πρόσωπο στην ασθένεια και πυροδότησε τον δημόσιο διάλογο. Αν, για παράδειγμα, είχε αφήσει την τελευταία του πνοή έχοντας υποστεί καρδιακή προσβολή, ο θάνατός του πιθανότατα θα είχε περάσει στα ψιλά. Επειδή όμως, έως τότε, ήταν το πιο διάσημο θύμα του AIDS, ο θά-

νατός του έγινε ένα πάρα πολύ σημαντικό, αν όχι κοσμοϊστορικό γεγονός.

Ζωή σαν... μπλόππα

Ο Ροκ Χάντσον γεννήθηκε ως Ρόι Χάρολντ Σέρρερ Τζούνιор στην καρδιά των Ηνωμένων Πολιτειών, στην πόλη Γουινέτκα της Πολιτείας Ιλινόις. Πανύψηλος, μυώδης και τρομερά αρρενωπός, στις φλέβες του κυλούσε γερμανικό, ελβετικό, βρετανικό και ιρλανδικό αίμα. Η μητέρα του ήταν τηλεφωνήτρια και ο πατέρας

του, Ρόι Σέρρερ, μηχανικός αυτοκινήτων που εγκατέλειψε την οικογένειά του όταν ο γιος του ήταν ακόμα παιδί. Η μητέρα του ξαναπαντρεύτηκε και ο μικρός Ρόι απέκτησε το επώνυμο του πατριού του, Φιτζέραλντ. Μετά από αυτό, η παιδική ηλικία του ήταν φαινομενικά τόσο φυσιολογική και υγιής σαν «μπλόππα με παγωτό», όπως το είχε θέσει ένας από τους συμμαθητές του στο γυμνάσιο μιλώντας αργότερα για τον διάσημο συμπατριώτη του.

Ο Ροκ Χάντσον και η Σιμόν Σινιόρε στην τελετή απονομής των Όσκαρ το 1960, όταν η δεύτερη κέρδισε το βραβείο α' γυναικείου ρόλου για την ταινία «Στον ανεμοστρόβιλο των παθών».

Ο Ρόι Φιτζέραλντ υπηρέτησε στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ως μηχανικός αεροσκαφών και ακολούθως έκανε πολλές «περίεργες» δουλειές (κυρίως φορτηγατζής) προτού μετακομίσει δυτικά, στο Χόλιγουντ. Κάποτε είχε δει τον Τζον Χολ να κολυμπά σε μια λιμνοθάλασσα στο ρομαντικό φιλμ του Τζον Φορντ «Η καταιγίδα» («The Hurricane», 1937) και, όπως αργότερα εξομολογήθηκε, είπε στον εαυτό του: «Μπορώ να το κάνω αυτό». Και όντως μπορούσε. Ο Χάντσον γυρνοβολούσε ασταμάτητα και για αρκετούς μήνες έξω από τις πόλες των στούντιο του Χόλιγουντ, μέχρι που κάποιος τελικά τον συνέστησε στον διάσημο ατζέντη Χένρι Γουίλσον. «Δεν είσαι άσχημος. Ξέρεις να παίζεις;» τον ρώτησε ο Γουίλσον. «Οχι» απάντησε ο νεαρός Ρόι Φιτζέραλντ. «Πώς το 'πες αυτό;» ρώτησε ξανά ο δύσπιστος ατζέντης. «Οχι» απάντησε ο Ρόι. «Δεν ξέρω πώς να παίζω». «Ωραία» ήταν η απάντηση του Γουίλσον. «Νομίζω ότι μπορώ να κάνω κάτι για σένα. Κάθισε». Ο Γουίλσον ήταν που μετέτρεψε τον Ρόι Φιτζέραλντ σε Ροκ Χάντσον (όνομα το οποίο δεν τον ενθουσίασε) και εξασφάλισε στον μετέπειτα σουπερστάρ μαθητεία με στόχο την επαγγελματική κατάρτιση σε ένα από τα μεγαλύτερα κινηματογραφικά «εργοστάσια» εκείνης της εποχής, τη Universal-International. Η «Σμηναρχία εφόδου» («Fighter Squadron», 1948) ήταν η πρώτη του ταινία. Ήταν ακόμα νωρίς για να φανεί το όνομά του στους τίτλους. Στην περίοδο των επόμενων έξι χρόνων ακολούθησαν καμιά 25αριά ται-

νίες, ανάμεσα στις οποίες τα κλασικά γουέστερν του Αντονι Μαν «Η καραμπίνα φάντασμα» («Winchester '73», 1950) και «Χαμένο караβάνι» («Bend of the River», 1952), πολεμικές περιπέτειες όπως το «Air Cadet» (1951) και δράματα όπως τα «Σβησμένα νιάτα» («Bright Victory», 1951).

Το σιούντιο ήταν το σχολείο του. Μέχρι τη στιγμή που η πρώτη του μεγάλη ταινία και προσωπική επιτυχία, το «Υπέροχο μυστικό» («Magnificent Obsession»), ήρθε το 1954, ο Χάντσον είχε καταφέρει να εδραιώσει την κινηματογραφική του προσωπικότητα: σταθερός, συμπαθητικός, ένας άνδρας μεταξύ των ανδρών. Η ταινία ήταν του γερμανοδανού εν Χόλιγουντ σκηνοθέτη Ντάγκλας Σερκ, με τον οποίο ο ηθοποιός ανέπτυξε μια καρτερή, άκρως δημιουργική συνεργασία, πρωταγωνιστώντας σε μελοδράματά του που έχουν μείνει στην Ιστορία του αμερικανικού κινηματογράφου: «Όσα οι ουρανοί επιτρέπουν» ή αλλιώς «Μια αγάπη ολότελα δική μας» («All That Heaven Allows», 1955), «Γραμμένο στον άνεμο» («Written in the Wind», 1956), «Αμάρτημα και εξιλέωσις» («Battle Hymn», 1957), «Γραμμένο με αίμα» («The Tarnished Angels», 1957).

Οι δύο ζωές του Ροκ Χάντσον

Ο Χάντσον δεν μετατράπηκε ποτέ σε Λόρενς Ολίβιε και ως επαγγελματίας ηθοποιός δεν επιχείρησε ποτέ να εξερευνησει τα μύχα της ανθρώπινης ψυχής, να «κολυμπήσει» στα βαθιά, έτσι όπως έκαναν σύγχρονοί του συνάδελφοι, όπως ο Μάρλον Μπράντο, ο Μοντγκόμερι Κλιφτ και ο Τζέιμς Ντιν. Διότι γνώριζε τα όριά του και ήξερε ότι θα έκανε καλά αυτό που μπορούσε να κάνει καλά. Ένας από τους πιο επιτυχημένους ρόλους του ήταν εκείνος του πάμπλουτου τεξανού πετρελαιά πατριάρχη στον «Γίγαντα» («Giant», 1956) του Τζορτζ Στίβενς, ταινία για την οποία ο Χάντσον απέσπασε τη μοναδική υποψηφιότητά του για Όσκαρ (στην κατηγορία του Α' ανδρικού ρόλου). Όπως αποδείχθηκε, όμως,

●
Μια τεράστια
επιτυχία του Ροκ
Χάντσον ήταν η
ταινία του Ρόμπερτ
Μάλιγκαν «Ραντεβού
κάθε Σεπτέμβρη»
(1961), στην οποία
συμπρωταγωνίστησε
η Τζίνια
Λολομπρίτζτα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Χτισμένα σε πασσάλους, στις όχθες των λιμνών ή σε τροπικές παραλίες, μας προσφέρουν φιλοξενία πολλών αστέρων αλλά και τη δυνατότητα να απολαύσουμε τη φύση σε όλο της το μεγαλείο.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΙΟ

Αν είχαν πανιά και φουγάρα, θα έλεγες πως είναι έτοιμα να σαλπάρουν, να φύγουν μακριά. Μοιάζουν με πλοία, έτσι όπως «επιπλέουν» στο νερό, στην πραγματικότητα όμως έχουν θεμέλια γερά. Οπότε για να ταξιδέψεις μαζί τους πρέπει να χρησιμοποιήσεις τη φαντασία σου: τότε, κοιτώντας έξω από το παράθυρο του δωματίου σου, στο γαλάζιο σύμπαν που το περιβάλλει, θα ζήσεις την ψευδαίσθη-

ση πως και εσύ ταξιδεύεις μαζί τους στις ανοιχτές θάλασσες και στις ειδυλλιακές λίμνες ανά τον κόσμο. Αυτή είναι η γοητεία των χτισμένων πάνω (έστω μπροστά ή δίπλα) στο νερό ξενοδοχείων που επισκεπτόμαστε σήμερα: η αίσθηση μιας διαρκούς κίνησης (της κίνησης των κυμάτων) που σχεδόν καταργεί την ακινησία της ύλης, των δομικών υλικών από τα οποία είναι κατασκευασμένα. Και που μετατρέπει το δωμάτιο που σε φιλοξενεί σε μια κάψουλα,

μια βάρκα, ένα καραβάκι που διαπλέει τα υδάτινα περάσματα και που τρυφερά σε ταξιδεύει στους κόσμους που ονειρεύεσαι.

PANGKOR LAUT RESORT Ο Παράδεισος του Παβαρότι

Πολύ κοντά στις ακτές της Μαλαισίας, στα Στενά της Μαλάκα, βρίσκεται ένα μικρό νησί με μεγάλη ομορφιά. Το Pangkor Laut, όπως είναι το όνομά του, έχει περάσει στην ιστορία ως ο τόπος όπου έφτασε κατά την

απόδρασή του από την κατεχόμενη από τους Ιάπωνες Μαλαισία, το 1945, ο φημισμένος άγγλος στρατιωτικός Φρέντι Σπένσερ Τσάπμαν, για να διασωθεί από ένα βρετανικό υποβρύχιο. Καλυμμένο από πυκνό τρο-

Τα πολυτελή δωμάτια του Pangkor Laut Resort έχουν απεριόριστη θέα στη θάλασσα.

Κατασκευασμένα εξ ολοκλήρου από ξύλο, τα μπράγκαουζ του Punta Caracol Acqua Lodge προσθέτουν μία ακόμα πινελιά ομορφιάς στο ειδυλλιακό φυσικό τοπίο.

πικό δάσος το οποίο καταλήγει σε λευκές αμμόδεις παραλίες με σμαραγδένια νερά, το νησί λειτουργεί σήμερα ως τουριστικό θέρετρο με υπερπολυτελείς βίλες αλλά και με δωμάτια-καλύβες (που λέει ο λόγος) χτισμένα πάνω στη θάλασσα. Το 1994, κατά τα επίσημα εγκαίνια του resort, στα οποία παρέστη και ο τότε πρωθυπουργός της Μαλαισίας, εκλήθη να τραγουδήσει ο Λουτσιάνο Παβαρότι, ο οποίος δήλωσε «συγκινημένος από την παραδείσια ομορ-

φιά αυτού του τόπου» και αφιέρωσε στο νησί τη φημισμένη όpera «Ο Paradiso» από την όπερα του Τζάκομο Μάγερμπερ «Η Αφρικανική». Αυτή την περίοδο στο Pangkor Laut Resort οι τιμές της Hill Villa (των τεσσάρων ατόμων) ξεκινούν από 220 ευρώ ανά διανυκτέρευση, της Beach Villa από 240 ευρώ και της Sea Villa (των δύο ατόμων) από 330 ευρώ. Η Pavarotti Suite των 242 τ.μ., στην οποία μπορούν να κοιμηθούν τέσσερα άτομα, κοστίζει 800 ευρώ για κάθε βράδυ.

PUNTA CARACOL ACQUA LODGE Στην (περίπου) παρθένα φύση

Η αρχική ιδέα αφορούσε τη δημιουργία ενός υπερπολυτελούς καταλύματος μέσα στην παρθένα φύση, σε ένα μέρος σχεδόν απάτητο από τον άνθρωπο, το οποίο θα χαρίζει στον επισκέπτη τη μοναδική εμπειρία της διαβίωσης μέσα σε άγριο αλλά και ασφαλές περιβάλλον. Το Punta Caracol βρίσκεται σε μια ακτή του Παναμά με κοραλλιογενείς υφάλους και χτίστηκε με τις

παραδοσιακές μεθόδους αρχιτεκτονικής των ιθαγενών της περιοχής: τα σπίτια-καμπίνες είναι φτιαγμένα από ξύλο (μπαμπού, άγρια ζαχαροκάλαμα κ.ά.) και στηριγμένα σε «ξύλο-πόδαρα», μέσα στο νερό. Οι στέγες τους καλύπτονται από φύλλα φοίνικα. Η διακόσμηση είναι αποκιακού στιλ, αλλά παντού πίσω από τα επεξεργασμένα στο χέρι ξύλα και τις επίσης χειροποίητες βαμβακερές κουρτίνες λειτουργούν τα πιο προηγμένα συστήματα ανανεώσιμων πηγών

«**Το Punta Caracol βρίσκεται σε μια ακτή του Παναμά με κοραλλιογενείς υφάλους και χτίστηκε με τις παραδοσιακές μεθόδους αρχιτεκτονικής των ιθαγενών της περιοχής**»